ВОВК НА ПСАРНІ

Крилов І.А.

Переклад: Анатолій Присяжнюк.

Вовк ніччю, цілившись залізти до вівчарні,
Попав до псарні.
Піднявся враз весь псарний двір –
Учувши забіяку сірого так зблизька,
Валують пси в кошарі й рвуться на вовчиська;
Псарі кричать: "Ату, злодюга-звір!" –
І вмить ворота на запір;
За хвилю псарня стала адом.
Біжать: той із гужем,
Той з бардашем
"Вогню! – кричать, – вогню!" Прийшли з вогнем.
Мій Вовк сидить, притиснувшись в кут задом,
Зубами клацає і диба стала шерсть,
Очима з‘їв би всіх, коли ж, – хоч круть, хоч верть, –
Він, бачачи, що тут не перед стадом,
І що пора йому вкінець
Розрахуватись за овець, –
Пустився наш кумець
В переговори
І взявся: "Друзі! Ну, навіщо весь цей шум?
Я, ваш звіддавна сват і кум,
Прийшов миритися, навіщо ці докори?
Забудьмо давнину, складемо спільний лад!
І я не тільки далі не торкнуся стад,
А й з іншими за них сам гризтись рад
І вовчим словом заклинаю,
Що я… " – "Ет, досить, напутив, –
Тут ловчий Вовка перебив –
Ти сір, друзяко, а я сив,
І вовчу вашу я давно натуру знаю;

Й тому, такий вже звичай мій, –
Інак з вовками не зарадить й мировий, –
Слід зняти шкуру з них хутчій".
І зразу випустив на Вовка гончих зграю.